

Nieuw in Salland. Zwols landvlees.' Het uithangbord dat vleespakketten aanprijst op de Westhoeve ten huize Westerkamp prikkelt de nieuwsgierigheid. 'Salland, zo heet de streek hier,' legt VRB-fokker Arend Jan Westerkamp uit, 'en landvlees hebben we zomaar gekozen. Het heeft geen aparte betekenis. Je moet op een gegeven moment wel een naam bedenken.'

Reputatie via de stieren

Arend Jan (62) Westerkamp en echtgenote Gerrie (60) boeren aan de rand van de grootstad Zwolle in Midden-Nederland. In 1972 namen zij het ouderlijk bedrijf met roodbonte MRIJ-koeien van vader Westerkamp over. De eerste verbeterd roodbonten deden hun intrede op het bedrijf in 1982 via inkruising van het veekoppel met MRIJ-dikbillen. Toen in 1988 het VRB-stamboek werd opgericht, startten ze met de registratie van het vleesvee. Hun beste VRB-koeien, zoals Erika 19 (v. Teun), Wanda 4 (v. Tinus) en Eva 2 (v. Martin), werden veelvuldig voor embryowinning gespoeld, zodat het bedrijf er nu voorstaat met 335 stuks hoogkwalitatief stamboek vee, waarvan 85 moederdieren.

Op de vooravond van de toepassing van de nieuwe spelregels in het kader van de Mid Term Review heeft VRB-fokker Arend Jan Westerkamp uit Zwolle alle vertrouwen in de toekomst van zijn vleesvee. Hij pleit onomwonden voor meer luxe bij de Nederlandse verbeterd roodbonten.

Maar liever nog dan over zijn stamkoeien praat de fokker over zijn stieren. 'Tinus, Red Power, Silvester, Jos, Clarinus en Vincent zijn slechts enkele namen die het vaderbeeld op de Westhoeve bepalen', legt Arend Jan uit. 'Deze stieren hebben hier de reputatie van de stal gebracht.' De Zwolle-naar vergeet niet daarbij te vermelden dat

de eigengefokte Carindo en Ernst hun carrière hebben voortgezet in de KI-stallen. 'We gebruiken het meest eigen of aangekochte stieren,' verhaalt Westerkamp verder, 'het gebrek aan aanbod in bloedvoering via de KI dwingt ons, fokkers, ertoe om veel met eigen fokmateriaal te werken.' Eigengefokte, jonge stieren, zoals nu

Arend Jan Westerkamp: 'Liever twee kwartjes duurder dan premie'

Meer luxe gevraagd

*Links: Alfons van de Westhoeve (v. Tinus) kreeg de maximale exterieurscore op tweejarige leeftijd
Rechts: Wanda 29 (v. onb.), het ideale VRB-type ten huize Westerkamp*

Silvesterzoon Vincent, krijgen daardoor kans en worden getest op een tiental koeien. Daarna, en afhankelijk van de bloedvoering, wordt de stier breder in het koppel ingezet. Stieren die in aanmerking komen voor aankoop moeten eerst wat nakok kunnen presenteren op het bedrijf van oorsprong. 'Van alle stieren wordt er sperma ingevroren,' geeft Westerkamp aan, 'zodat we in de winter middels kunstmatige inseminatie kunnen werken, in de zomer kan de stier zijn werk doen.'

Meer luxe in VRB nodig

Als fokker is Arend Jan nauw betrokken bij het reilen en zeilen van het VRB-stamboek. Sinds twaalf jaar maakt hij deel uit van het bestuur. 'In het bestuur wordt de fokkerijkoers bij consensus vastgelegd,' geeft Westerkamp aan. 'Maar dat weerhoudt mij niet van een eigen visie. De laatste jaren is er sterke vooruitgang geboekt op het beenwerk; kromme pootjes bij de kalveren vind je nog nauwelijks. Momenteel gaat er echter te veel aandacht naar

de. 'Ik vind de kleur gewoonweg niet mooi. Maar inkruisen met witblauwen met een rode haarkleur mag voor mij best.' Op de vraag naar zijn ideale VRB-koe jaagt de fokker Wanda 29 uit de ligboxen. 'Wanda heeft een stokmaat van 1 meter 35. Dat is voor mij de ideale maat. Daarbij is ze breed in de voorhand, met lengte en een goede broekbespierung, en stevig beenwerk.'

De belangstelling ten huize Westerkamp voor keuringen is steeds erg groot ge-

van de Westhoeve (v. Tinus) van de maatschap. Alfons, die het maximum van 85 punten voor algemeen voorkomen had gekregen op tweejarige leeftijd, kreeg met zijn afstammelingen slechts de tweede plaats toegewezen. Westerkamp: 'Het was een uniforme groep mooie luxe dieren. Het ging er niet netjes aan toe.'

Nog toekomst met MTR

Op de Westhoeve ziet men de toekomst voor vleesvee allerminst somber in. Bouwplannen voor een nieuwe hellingstal voor 160 stuks vee liggen op tafel. 'Indien de gemeente met de vergunning snel over de brug komt, staat die stal er nog dit jaar', verklaart Arend Jan Westerkamp stellig. Westerkamp is gelukkig met het behoud van de slachtpremie in het kader van de Mid Term Review. Stiertjes die niet in aanmerking komen voor de fokkerij worden immers ter plekke afgemest tot een eindgewicht van 600 kilogram geslacht op 24 tot 30 maanden.

Het afschaffen van de zoogkoeienregeling in Nederland vanaf 2006 zorgt evenmin voor enige bezorgdheid. Wel zal het bedrijfsmanagement aangepast worden op het vlak van de speenleeftijd. 'Daar waar de kalveren nu op vier à zes maanden worden gespeend vanwege de zoogkoeienpremie, zullen deze straks op drie maanden worden gespeend', verduidelijkt Arend Jan. 'Maar liever nog dan premies willen we twee eurokwartjes per kilogram geslacht vlees meer.'

Guy Nantier

Arend Jan, Gerrie en André Westerkamp: 'De slager heeft liever luxe dan lengte'

hoogtemaat, naar ontwikkeling', vindt hij. 'De luxe gaat achteruit,' zucht de veehouder, 'we hebben in het VRB-ras meer bil, meer bespierung, nodig.' De omslag naar witblauwen is echter niet aan de or-

weest, maar met de komst van zoon André (40) in de maatschap is daar enige verandering in gekomen. André Westerkamp: 'Voor keuringen heb ik weinig interesse. Waar het in de praktijk op aankomt zijn de kilo's. Als het maar groeit.' En hiermee zitten vader en zoon toch wel op een verschillend spoor qua fokkerijkoers. Arend Jan Westerkamp: 'Ik wil het vee zo luxe mogelijk. Luxe gaat boven maat. De slager heeft immers liever luxe dan lengte of breedte.' Met de ontknoping in de rubriek afstammelingen van één stier tijdens de nationale in Mariënheem 2004 verbleekte ook voor Arend Jan het plezier in keuringen. In die rubriek kwamen acht inzendingen voor waaronder een collectie van Alfons